

Стригѣ (Ц.) **Стрижѣ** м. дл. стригу: Чловѣкъ намислилъ да стриже отъ овце волна. *Л. Д. 1873 р. 176.* Вълкъ-тъ стрижали, той за овци-тѣ пыталъ. *Ч. 139. (также и стрижѣ. М.).*

Стрида с. ж. родъ морской устрицы: Пины, ахивады, стриды и други таквизи морски животни. *Х. II, 11.*

Стрика **Стрико** с. м. дядя (по отцу). **Стрина** с. ж. его жена; и вообще тетка: Роднино, братаницо ми! пригърни стрика си Боана, тейкова ти брата. *Р. 85.* Армас-отъ сѣ чинить вака: Въ некой празникъ сѣ беретъ сродници-тѣ у момче-то, кое целувать рака на татка му, или, ако нематъ татко, на вуйка, или стрика, кому вѣрчавить знакови-те: една хубава шамѣа и некой флоринѣ. *М. р. 517.* Нигди стрико не га даде (мома—сираченце), Нето о'рце ѣ т'ргнала. *В. 13, 110.* Та си пойде во Софія, Фати конакъ у стрика ѣ. Му излегла невѣстата. *М. 376.* „Море татко млечекъ! Ако сумъ си малечекъ, Имамъ стрико по големъ Нему да ѣ донесамъ“. *М. 584.* Право си тжргать при своя стрина.— *М. 131.* Та баремъ да са чужденки (бродници): Първа-та беше деля му, Втора-та беше баба му, Трета-та беше стрина му. *Л. Д. 76 р. 152.* „Азъ го любимъ сега съ Богомъ три године, Никой, мале, не ме разнаа, Познаа ны стара стричина ми, Па се нѣ скъпо откъпихме“. *В. 50.* **Стрикови** **Стриковци** **Стричей** мн. ч.: (Мома-та дарувать) по риза за свекор-отъ, вуйковци и стриковци. *М. р. 518.* А Тодора сиротина Сираче си останала—Вуйчен ѣ изгледале, Стричен ѣ посвѣршилиле Три месеци на далеку. *М. 244.* **Стриковъ** пр. дядинѣ. **Стрининъ** пр. теткынѣ: Да питѣ Диму владикѣ: Рачьтъ ли венча млатъ Дима, Рачьтъ ли, или не рачьтъ, За стрикувѣ му дѣщера. *Ч. 307.* И га быме лѣде младе,—адамѣе, Си любиме стриковъ чобанъ, Си любиме, не се земе, Запалиме стриковъ егрекъ, Изгорѣха триста аганда. *В. 144.* Кой брата има, кой сына,—, кой *стриковъ сына* (= стриковче). *Бонч. 72.* „Честита ви радость!“—„Каква радость? Какво са е случило! Да не са е отбѣлила стринината крава?“ *З. 195.* **Стрикови**, семья дяди: Варай мале, мила мале! Што ке чзма а въ назика, Че а самъ една на майка, Азъ да оумре кой да остане. Нек' иде во стрикови, Стрикови има много деца, И ке оумреть, и ке останеть. *В. 182.* **Стриковче** с. м. двоюродный братъ: Деверь-тъ (калесникъ-тъ) е или помалъкъ братъ, или стриковче на зетя; възраст 16—18 годишна. *Ч. 80.* **Стрий** м. св. **Стривамъ** м. дл. разотру, сотру, тру: Бръбоя стривали на сатно като брашно, и отъ него си месили хлѣбъ. *Л. Д. 1874 р. 204.* Пожынахъ пшеница-та си, стрыхъ го съ рацѣ. *Р. С. 67.* Стритъ хрѣвъ. *Л. Д. 1869 р. 216.* Стривать изгорело-то коренче съсъ прѣсте-то си. *Ч. 3.* Азъ штѣ да го стрия на пепель. (*Zu Staub zerreiben*). *Рш. 32.*